

499

1757-1900. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά και πατριαρχικά έγγραφα. Ι. Μ. Ολυμπιώτισσας (Λάρισα).

Έ. Σκομβάρης, *Όλυμπιώτισσα, περιγραφή και ιστορία της μονής - Η βιβλιοθήκη και τὰ χειρόγραφα - Κατάλογος τῶν κωδίκων - Αναγραφὰι καὶ χρονικὰ σημειώματα - Ἀκολουθία Παναγίας Όλυμπιωτίσσης - Έγγραφα ἐκ τοῦ ἀρχείου τῆς μονῆς (1336-1900)*, Ἀθήνα 1967, σ. 532-534 αρ. 17-20, σ. 544 αρ. 23, σ. 546-548 αρ. 25-27, σ. 558 αρ. 32, σ. 565 αρ. 37, σ. 567 αρ. 38, σ. 570 αρ. 40.

500

1759. Ιδιωτικό δικαιοπρακτικό έγγραφο. Αετοράχη (Λάρισα).

Κ. Σπανός, «Η διαλυμένη μονή του Αγ. Γεωργίου στην Αετοράχη της Ελασσόνας (δύο ανέκδοτα έγγραφα του 1759)», *Θεσσαλικό Ημερολόγιο* 39 (2004), σ. 297, αρ. 1.

501

1759-1809. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Λέσβος.

Ι. Κλεόμβροτος, *Μυστικά Σάρα. Ναοὶ - Κειμήλια (Α-Μ)*, τ. Β', Θεσσαλονίκη 1974, σ. 278, 298.

502

1759-1821. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Μαραθόκαμπος (Σάμος), Πάτμος.

Μ. Βουρλιώτης, «Οι τοπικοί προεστοί της Σάμου. Η περίπτωση των προγόνων του καπετάν Σταμάτη», στον τόμο *Αντιπελάργηση. Τιμητικός τόμος για τον Νικόλαο Α. Δημητρίου*, Ἀθήνα 1992, σ. 330-335 αρ. 3-10, σ. 341-348 αρ. 16-25, σ. 349-357 αρ. 27-35, σ. 359-365 αρ. 37-40.

503

1760. Σουλτανικό φερμάνι με το οποίο τίθενται φραγμοί στη φορολογική εκμετάλλευση των «Ρωμαίων» Νεοχωριτών από τους «Φράγκους» του Κάστρου της Νάξου.

Μ. Τουρτόγλου, «Φορολογικές διενέξεις “Φράγκων” και “Ρωμαίων” στη Νάξο κατά την Τουρκοκρατία», *ΕΕΚΜ* 14 (1991-1993), σ. 46-47 (= Τουρτόγλου, *Μελετήματα*, τ. 2, σ. 234-235).

1760, 5 Φεβρουαρίου

«Μεταγλώττισμα τοῦ φερμανιοῦ τοῦ Νέου Ἀφτοκράτορ Βασιλέως Σουλτὰν Μουσταφά.

Τὸ ἐκενούριοσαν οἱ Ἀξιότες.

Εἰς τὸ πλέον σεβασμιότατον ἔθνος τοῦ ἐβρεπεστάτου μουλλὰ (τοῦ ὁποίου νὰ ἀβξάνι ἡ μάθησίς του) φτάνοντας ἀφτοῦ τὸ παρὸν μου Βασιλικὸν πρόσταγμα εἰς τό νισήν τ’ Ἀξίας εἰς τοῦ Ναῖπη ὀνομαζομένου Χουσεῖν Ζεῖτι, εἰς τὸν ριθὲν τόπον οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐβρισκόμενῃ εἰς τὴν κενούριαν γιτονίαν, ἔλθαν καὶ ἐκλάφθισαν εἰς τὴν Αὐτοκρατορίαν μου, καὶ ἔδωσαν ἀρτζιχάλι τό τους τὸ ὅσον ἦταν συνηθισμένον νὰ πλερόνουν ἀπὸ 30 χρόνια περασμένα νὰ ἀκολουθᾷ τὸ ὅμοιον καὶ ἔστοντας οἱ προεστοὶ νὰ ἔκαμαν ἀνάμεσάν τους σίναξιν διὰ νὰβάλουν μίαν κατάστασιν καὶ κανὶς ἄλλος καὶ οἱ ἐνάντιες νὰ μὴν ἔχουν ἀξίαν νὰ ἀνακατόνουν πράγματα ἐνάντια, ἔτζι βούλετε ἡ Αὐτοκρατορία μας καὶ προστάζομεν.

Μέσα εἰς τὸ Νισὶν τὸ ριθὲν τῆς Ἀξίας οἱ φράγγι ὅπου ἐβυρεθευτε μέσα εἰς τὸ κάστρον μὲ κακὸν τρόπον καὶ ἀδικίαν, ὅλα τὰ ἐξοδα καὶ χαρτζία τὰ ἐβάναν ἀπάνω εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ κάστρου. Ὅθεν προστάζομεν ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἐμπροσθεν οἱ φράγγι νὰ μὴν ἔχουν ἐξουσίαν νὰ προστάζουν οὔτε νὰ ἀνακατέβοντε εἰς ταῖς δουλείς τῶν Ρωμαίων, ἔστοντας καὶ νὰ ἐκάμαμεν ἐρέβνισιν μέσα εἰς τὰ θεῖα βιβλία μας ἐβρέθηκαν τὰ ὅποια γεγραμμένα γρόσια 22417 καὶ 15 ἄσπρα τὰ ὅποια εἶναι ἡ ποσότης τοῦ χρέους του. Ἀπὸ τὰ ἀνωθεν εἶναι νὰ ἐβγουν διὰ τὸν καπουντὰν πασιὰ γρόσια 12307 καὶ ἀκόμη εἰς τὸ Μισρ 10119, 15, γρόσια 22417, 15.

Ὅποιος εἶναι ὑποκείμενος εἰς τὴν κρίσιν μου καὶ νὰ τὸν κρατῶν καὶ νὰ μὴν ὑποταχί, τιούτος ἄνθρωπος νὰ πεδέβετε. Τὰ ὅσαν θέλουν μάζοξιν διὰ τὸ μισρὶν νὰ τὰ παραδίδουν εἰς τὸ τεφτέρ χανὲ καὶ διὰ νὰ ἐμποδίζοντε οἱ φράγγι, τὸ υλάμιν ὅπου ἔκαμεν ὁ Σουλταῖμὰν πασιὰς εἰς τοὺς 1169 τζεμαγιέλ ἀχὺς τὸ ὅμοιον πρέπει νὰ περνᾷς καὶ νὰ εἶναι ἀπαράλλακτον.

Οὕτως ἐδώσαμεν τὸ παρὸν μας Αὐτοκρατορικὸν φερμάνιν καὶ νὰ γενί τερκενάρι. Ὅντας οἱ ἄνωθεν Νεοχορίτες πλερόνοντας τὸ διατεταγμένον κανεὶς νὰ μὴν ἔχει ἐξουσίαν νὰ τοὺς πιράξι. Ἐστοντας καὶ εἰς τὸ μεφικάτι τερκενάρι νὰ εἶναι γραμμένον, οὕτως καὶ ἐμεῖς ἐδώσαμεν τὸ παρὸν βασιλικὸν πρόσταγμαν, καὶ σᾶς προστάζομεν νὰ προσφέρετε ὑπόταξιν καὶ πίστιν εἰς αὐτὸν τὸ κρατεὸν μας πρόσταγμαν καὶ ἐὰν ἀπὸ μέρος τῶν φράγγκων γενῇ καμίαν σήχισιν καὶ πέραξιν νὰ κάμετε ἐξέτασιν καὶ νὰ ἐμποδίσετε.

Ἐδώθην τῷ παρὸν εἰς 5 Φεβρουαρίου 1760».

504

1760. Ιδιωτικὸ δικαιοπρακτικὸ ἐγγράφο. Γαρδίκι (Φθιώτιδα).

Γ. Θωμάς, «Ζωντανή μορφή σχέσης τοῦ ἀνθρώπου με τὸ θεῖο. Ἐνα ἀνέκδοτο αφιερωτήριον στο μοναστήρι τῆς Παναγίας Ξενιάς το 1760», *Δελτίον τῆς Φιλαρχαίου Ἐταιρείας Ἀλμυροῦ Ὁθρυς* 2 (1998), σ. 157-160.

